

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: V. S., narozený x
státní příslušností x
bytem v ČR: x

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2021 č. j. OAM-468/ZA-ZA11-LE05-2021

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 8. 10. 2021 č. j. OAM-468/ZA-ZA11-LE05-2021 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto, že řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle ust. § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) zastavuje.
2. Žalobce v žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné *„kvůli vadám předcházejícího správního řízení. Správní řízení je soubor pravidel, kterými se správní orgán při rozhodování musí řídit. Správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. V rozporu s tímto celé řízení bylo jednostranné a neobjektivní. Žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Podle mého názoru Ministerstvo vnitra své rozhodnutí nedostatečně odůvodnilo a vyložilo zákon chybně. V zákonné 15denní lhůtě podávám proti tomuto rozhodnutí žalobu ve smyslu ustanovení § 32 odst. 2 zákona o azylu, § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. a obracím se tímto na příslušný krajský soud se žádostí o soudní přezkum napadeného rozhodnutí a o přiznání odkladného účinku žalobě, jelikož mám za to, že jsem byl v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany v ČR zkrácen na svých právech.“* Dále uvedl, že informace Ministerstva vnitra použité v řízení nejsou aktuální a správní orgán by měl při rozhodování o udělení či neudělení mezinárodní ochrany posoudit aktuální informace o zemích původu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v žalobě jsou pouze obecné žalobní výtky, které se míjejí s důvodem, pro který bylo správní řízení zastaveno. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 30. 6. 2021, poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6. 8. 2021, protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 6. 8. 2021, předvolání matky žalobce k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany ze dne 2. 9. 2021 a dne 22. 9. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-468/ZA-ZA11-LE05-2021 ze dne 8. 10. 2021.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že s žalobcem byl dne 6. 8. 2021 proveden za přítomnosti opatrovníka pohovor a poskytnutí údajů k jeho azylové žádosti. Žalovaný následně zjistil, že žalobce byl dne 2. 9. 2021 předán do péče matky, vzhledem k tomu, že žalobce byl v době konání uvedených správních úkonů nezletilý, tak žalovaný považoval za vhodné provést pohovor s matkou žalobce. Správní orgán proto vyzval zákonnou zástupkyni žalobce, aby se dne 20. 9. 2021 dostavila k pohovoru, předvolání jí bylo doručeno fikcí dne 17. 9. 2021. K pohovoru se dne 20. 9. 2021 zákonná zástupkyně žalobce nedostavila. Vzhledem k tomu, že se v případě žalobce jedná o zranitelnou osobu, tak žalovaný provedl dotaz na Zařízení pro děti cizince, od kterého obdržel informaci o pobytu žalobce a jeho zákonné zástupkyně.

Na nově zjištěnou adresu tedy žalovaný zaslal zákonné zástupkyni žalobce výzvu k dostavení se k pohovoru. Dle držitele poštovní licence však byla zákonná zástupkyně na dané adrese neznámá a logicky se k novému termínu pohovoru nemohla dostavit. Vzhledem k výše uvedenému žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8. 10. 2021 č. j. OAM-468/ZA-ZA11-LE05-2021 řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu zastavil.

8. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

9. Podle § 23 odst. 1 zákona o azylu: *„Ministerstvo provede za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pohovor se žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. O provedeném pohovoru se sepisuje protokol. Protokol je zejména přepisem otázek ministerstva a odpovědí žadatele o udělení mezinárodní ochrany.“*

10. Podle § 23 odst. 2 zákona o azylu: *„Pohovor se neprovádí, pokud lze vydat rozhodnutí o udělení azylu, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem, nebo jde-li o nezletilého žadatele o udělení mezinárodní ochrany s výjimkou nezletilé osoby bez doprovodu, není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“*

11. Podle § 23 odst. 4 zákona o azylu: *„Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru. Nedostaví-li se žadatel o udělení mezinárodní ochrany k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, pořídí se o této skutečnosti záznam.“*

12. Podle § 24 odst. 1 zákona o azylu: *„Písemnosti se doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho hlášeného pobytu nebo žadateli o udělení mezinárodní ochrany za podmínek uvedených v odstavci 2 na adresu pro doručování, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky.“*

13. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu: *„Řízení se zastaví, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany se bez závažného důvodu nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“*

14. Soud se nejprve zabýval otázkou toho, zda žaloba obsahuje projednatelné žalobní body tak, jak je vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu. Ve svém rozsudku č. j. 7 Azs 124/2021 – 40 ze dne 16. 7. 2021 Nejvyšší správní soud shledal při uplatnění shodné žalobní argumentace, že: *„...námitky, které uplatnil žalobce v žalobě, běžně posuzuje i sám Nejvyšší správní soud v řízeních o kasačních stížnostech.“*, tudíž žaloba je dle Nejvyššího správního soudu projednatelná.

15. K uvedeným žalobním námitkám Městský soud v Praze konstatuje, že žalovaný vyložil zákon správně a odůvodnil své rozhodnutí dostatečně, neboť obsahuje všechny nezbytné zákonné náležitosti a vypořádává se se všemi skutečnostmi. Řízení pak žalovaný vedl objektivně; jednostrannost z ničeho nevyplyvá, nehledě na to, že v řízení bez procesních stran lze takovou námitku uchopit jen obtížně. Jakékoliv bližší podrobnosti by soud do

odůvodnění mohl uvést pouze tehdy, pokud by je sám vyhledal, což činit nemá (z mnohých srov. rozsudek NSS č. j. 1 As 106/2017-31 ze dne 14. 4. 2018). V případě žalobce bylo rozhodováno podle ust. § 25 písm. d) zákona o azylu, pro nedostavení se k pohovoru. V takovém případě žalovaný neobstarává zprávy o zemi původu žalobce, neboť nedojde k věcnému projednání žádosti, námitka neobstarání si aktuálních informací je tedy nedůvodná. Lze shrnout, že výše uvedené žalobní námitky nebyly důvodné a z jejich pohledu neshledal soud v postupu správního orgánu žádné pochybení.

16. Městský soud z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že v této věci byly v době vydání rozhodnutí dány podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. d) zákona o azylu.
17. Naproti výše uvedenému však zdejší soud musel při přezkumu napadeného rozhodnutí v souladu s čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice a judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky ze dne 10. 8. 2017, č. j. 1 Azs 194/2017-30, nebo dne 15. 1. 2016, č. j. 5 Azs 20/2015-35) zohlednit okolnosti, které nastaly po vydání napadeného rozhodnutí. Zdejšímu soudu je totiž známo, že od 24. 2. 2022 na velké části území Ukrajiny po jejím napadení Ruskou federací probíhá mezinárodní ozbrojený konflikt. Přestože žalobce na tuto skutečnost sám nepoukázal, zdejší soud k ní přihlédl z vlastní iniciativy. Zohlednil přitom závěry vyjádřené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2020, č. j. 1 Azs 288/2020-27, v němž Nejvyšší správní soud připustil, že mohou nastat určité zcela specifické situace, za nichž by byly soudy ve správním soudnictví povinny přihlédnout i k okolnostem nenamítaným žadatelem o mezinárodní ochranu, a to např. vypuknutí válečného konfliktu na celém území země původu žadatele o mezinárodní ochranu.
18. Zdejší soud má rovněž za to, že v současné době probíhající válečný konflikt na Ukrajině v důsledku jejího napadení Ruskou federací dne 24. 2. 2022 je skutečností dnes již obecně známou (tzv. notoriitou), kterou není třeba dokazovat.
19. Podle zdejšího soudu by návrat žalobce do země původu v současné době mohl být v rozporu s mezinárodními závazky, konkrétně pak se všeobecně uznávanou zásadou *non-refoulement*. K tomu zdejší soud přiměřeně odkazuje na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022-31. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 36/2022-31 ze dne 24. 3. 2022 „*není vhodné odkazovat stěžovatelku na jiná řízení, která jí mohou zajistit ochranu (např. možnost podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany)*. Přihlédl přitom k důsledkům posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně neúspěšné a hrozbě, kterou aktuální situace na Ukrajině představuje. Nepřehlédl např. „*síto*“ *připustnosti opakované žádosti stanovené v § 11a odst. 1 zákona o azylu, jehož podmínky žadatel musí splnit, aby jeho žádost vůbec byla meritorně posouzena.*“ Podle zdejšího soudu by tak návrat žalobce do země původu v současné době mohl být v rozporu s mezinárodními závazky, konkrétně pak se všeobecně uznávanou zásadou *non-refoulement*, bylo tak namístež žalobou napadené rozhodnutí zrušit. K tomu zdejší soud přiměřeně odkazuje na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2022, č. j. 1 Azs 36/2022-31.
20. Žalovaný se tedy v dalším řízení s ohledem na změnu bezpečnostní situace, ke které zdejší soud přihlédl, přestože nastala až po vydání napadeného rozhodnutí, zaměří na meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, a to i s přihlédnutím k závěrům uvedeným v tomto rozsudku výše.

21. Zdejší soud nepředjímá, jak žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany meritorně posoudí, jakkoli důvodné obavy z vážného ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu svědčí (při splnění dalších podmínek) udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a ve spojení s ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.
22. Zdejší soud si je jistě vědom existence prováděcího rozhodnutí Rady EU č. 2022/382, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu čl. 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, a také ust. § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace, podle kterého *podá-li cizinec, kterému byla udělena dočasná ochrana podle tohoto zákona, žádost o udělení mezinárodní ochrany nebo je-li v době podání žádosti o dočasnou ochranu podle tohoto zákona vedeno řízení ve věci mezinárodní ochrany podle zákona o azylu, řízení ve věci mezinárodní ochrany se přerušuje po dobu trvání dočasné ochrany podle tohoto zákona; o tom se učiní záznam do spisu ve věci mezinárodní ochrany. Cizinec není v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany*, nicméně to nemůže nic změnit na závěru soudu, že v současné situaci je nutné přihlídnout k nové bezpečnostní situaci v zemi původu žalobce.
23. Zdejší soud tedy ze shora uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť s ohledem na aktuální situaci skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl ve věci úspěšný, avšak žádné prokazatelné náklady řízení mu nevznikly a ani žádné neúčtoval. Žalovaný ve věci úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení tak nemá. Z uvedených důvodů soud ve druhém výroku žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. dubna 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně